

avsnitt avslutas med en sammanfattning där jag gör en första analys, men i den sammanfattande analysen sist i detta kapitel sätts de olika delstudierna samman i en större analys.

4.2 Enkät till samordnare för studenter med funktionsnedsättning

Den första person en student med dyslexi tar kontakt med på högskolan, kan vara samordnaren för studenter med funktionsnedsättning. Samordnaren har en nyckelroll när det gäller att förse studenterna med stöd och råd inför studierna. Samordnarna avgör vilka studenter som är berättigade till stöd och har ansvar för att det finns stöd att få. De rapporterar en gång om året in statistik till den nationella samordnaren vid Stockholms universitet, om antal studenter som besökt dem och om hur många som fått stöd.

Höstterminen 2009 skickade jag ut en digital enkät till samtliga de 60 samordnare som september 2009 fanns angivna på hemsidan "www.studeramedfunktionshinder.nu". Syftet var att ta reda på hur det såg ut ute på högskolorna när det gäller stödåtgärder. Enligt hemsidan fanns det samordnare på: 21 statliga och enskilda högskolor som har rätt att utfärda examina inom högskoleutbildning på grundnivå, avancerad nivå och forskarutbildning (g/a/f), 16 statliga och enskilda högskolor som har rätt att utfärda examina inom högskoleutbildning på grundnivå och avancerad nivå (g/a), 8 statliga och enskilda konstnärliga högskolor, och 2 enskilda vårdhögskolor. Det ger totalt 47 lärosäten. Tabell 4:2 delar in högskolorna efter antal helårsstudenter på grund och avancerad nivå, och visar hur många som besvarat enkäten (en besvarad enkät redovisas inte då den som besvarat enkäten inte var ordinarie samordnare och därför inte kunnat svara på frågorna).

Tabell 4:2. Antal högskolor i Sverige och antal redovisade enkäter

Antal studenter	Antal högskolor	Antal redovisade enkäter
Mindre än 1000 stud	16	9
Mellan 1000 – 5000	8	6
Mellan 5000 – 10 000	15	14
Över 10 000 studenter	8	8
Totalt	47	37

I tabell 3:1 var högskolorna uppdelade i åtta grupper för att visa på spridningen när det gäller storleken på högskolorna. I den följande redovisningen har grupperna slagits ihop till fyra större grupper för att undvika att enskilda högskolor ska kunna identifieras (tabell 4:2).

Det är en relativt hög svarsfrekvens (81 procent) och svaren kan därför ge en bild av hur det ser ut på de flesta högskolorna i Sverige. Det största bortfallet finns bland de mindre högskolorna. Jag har inte undersökt orsaken till bortfallet, men en möjlig anledning kan vara att de inte möter så många personer med funktionsnedsättning och därför inte har någon aktiv samordnare (se exempelvis kommentar från samordnare på sidan 67). Det stöds även av att två högskolor med mindre än 1000 studenter angett att enbart 1 respektive 2 studenter med funktionsnedsättning sökt stöd under 2008 hos högskolornas samordnare.

Positionen som samordnare innehas till största delen av kvinnor, enkäten sändes till 51 kvinnor och 9 män. Medianvärdet för hur länge samtliga samordnare som besvarade enkäten innehaft sin position är 3-5 år. För tre personer var detta första terminen, och fyra personer har arbetat som samordnare i 12 år eller mer.

Den stora skillnad som finns mellan högskolorna när det gäller antal studenter, återspeglas även i antal studenter som sökt upp samordnarna. Som anges i texten ovan kom till en av de mindre högskolorna under 2008 enbart 1 student, vilket kan jämföras med en av de största högskolorna vars samordnare samma år fick besök av över 450 studenter. Samordnarna fick frågan om hur många studenter som kontaktat dem för att diskutera stöd, och därefter följdfrågan hur många av de studenterna som fick beviljat stöd. Av svaren framgår att de flesta högskolor (18 stycken) gav stöd till 90 procent eller fler av dem som sökt, nio högskolor gav till mellan 50-80 procent, en högskola gav till färre än 50 procent, och nio högskolor lämnade blankt eller gav ofullständiga uppgifter. Uppgiften från en högskola att färre än 50 procent fått stöd, är något missvisande. Det var en mindre högskola där samordnaren uppger att ungefär 13 personer sökt stöd, och av dem fick fem studenter med funktionsnedsättning stöd.

Mer än hälften av dem som sökte upp samordnarna år 2008 hade läs- och skrivsvårigheter.

Det finns Textverkstad eller motsvarande på 19 högskolor, speciellt utrustat resursrum på 22, eller speciellt utrustade datorer i bibliotek på 20 högskolor (se tabell 4:3). Flera högskolor (tio stycken) erbjuder samtliga dessa alternativ, och sex högskolor erbjuder två av dem. Alla högskolor erbjuder någon form av kompensatoriskt stöd. Vanligast är inläst kurslitteratur (samtliga), anpassad tentamen (35) och anteckningshjälp (35). Det mesta av stödet finns i resursrummen eller liknande, men på 14 högskolor finns även tekniska hjälpmedel att låna, i form av mp3-spelare/bandspelare/diktafon (9),